

UCHWAŁA NR XXVI/298/08
RADY MIEJSKIEJ BIAŁEGOSTOKU

z dnia 31 marca 2008 r.

**w sprawie przyjęcia lokalnego programu pomocy społecznej p.n.: „WYCHOWAWCA
PODWÓRKOWY” na lata 2008-2009**

Na podstawie art. 12 pkt 11, art. 91, art. 92 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1688, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 oraz z 2007r. Nr 173, poz. 1218) oraz art. 19 pkt 1, art. 112 ust. 13 ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (Dz.U. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 273, poz. 2703, z 2005r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788, Nr 164, poz. 1366, Nr 179, poz. 1487, Nr 180, poz. 1493, z 2006r. Nr 135, poz. 950, Nr 144, poz. 1043, Nr 186, poz. 1380, Nr 249, poz. 1831, Nr 251, poz.1844, z 2007r. Nr 35, poz. 219, Nr 36, poz. 226, Nr 48 poz.320,Nr 120, poz. 818, Nr 209, poz. 1519 oraz Nr 221 poz. 1649) uchwały Nr XXXV/396/05 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie przyjęcia „Miejskiej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Białegostoku na lata 2005 – 2010” uchwała się co następuje:

- § 1. Przyjmuje się lokalny program pomocy społecznej p.n.: „WYCHOWAWCA PODWÓRKOWY” na lata 2008-2009 stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.
- § 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Białegostoku.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Włodzimierz Leszek Kusak

Załącznik

do Uchwały Nr XXVI/298/08
Rady Miejskiej Białegostoku
z dnia 31 marca 2008 r.

program

**"WYCHOWAWCA
PODWÓRKOWY"**

Białystok, 2008 - 2009

17.12.2019 11:04:00

Instytucje realizujące program:

- Prezydent Miasta Białegostoku (koordynacja)
- Miejska Komenda Policji w Białymstoku;
- Krajowy Komitet Wychowania Resocjalizującego w Warszawie;
- Nauczycielskie Kolegium Resocjalizacji, Rewalidacji i Wychowania Fizycznego w Białymstoku;
- Wyższa Szkoła Wychowania Fizycznego i Turystyki w Supraślu;
- Uniwersytet w Białymstoku
- białostockie spółdzielnie mieszkaniowe i rady osiedlowe;
- szkoły podstawowe, gimnazjalne i ponadgimnazjalne M. Białegostoku
- wolontariat.

Uczestnicy:

Dzieci i młodzież z białostockich osiedli mieszkaniowych.

Wstęp

Dzieci i młodzież żywotnie interesują się tym co nowe, szokujące, nieznanne - często narażając się przez to na negatywne wpływy, czy niewłaściwe wybory. W związku z dużą zależnością od grupy – poszukują autorytetów w środowisku rówieśniczym, łatwo chłonąc ideologie niezgodne z obowiązującymi normami społecznymi. Osoby pracujące z młodzieżą niejednokrotnie zadają sobie pytanie: W jaki sposób promować wartości pozytywne, aby były one bardziej atrakcyjne od wzorców negatywnych zachowań oraz pozwalały zaspokoić potrzebę indywidualności i jednocześnie przynależności do grupy? Ważnym czynnikiem, który poprzez swoją atrakcyjność znacznie podnosi skuteczność wielu działań profilaktycznych kierowanych do młodych ludzi jest wykorzystanie wartości i możliwości, jakie tkwią w prawidłowo zorganizowanym czasie wolnym: sporcie, rozrywce i zabawie. W wielu przypadkach tak też się dzieje, ale jakże często ogranicza się do zajęć odpłatnych, na które w dzisiejszej, trudnej sytuacji materialnej większości polskich rodzin po prostu nie stać. Ci, którzy nie mają gdzie rozwijać swoich zainteresowań (nie stać ich bowiem na wynajmowanie sal gimnastycznych, opłacanie zajęć w klubach sportowych, czy tanecznych...) - wychodzą na ulicę, snują się po osiedlach sami wyszukując sobie zajęcia – często niezgodne z ogólnie przyjętymi normami społecznymi. Szczególnie dotkliwym problemem stała się w ostatnim czasie grupująca się na klatkach, bądź też pod blokami – młodzież zwana potocznie blockersami, która zakłóca spokój mieszkańców, dopuszcza się dewastacji mienia oraz niejednokrotnie innych poważniejszych zdarzeń przestępczych.

Codziennie obserwacje pozwalają na stwierdzenie, iż jest to zjawisko występujące na każdym osiedlu - coraz częściej w stopniu bardziej zaawansowanym. Dlatego też istnieje duże zapotrzebowanie na stworzenie systemu opieki otwartej nad dziećmi i młodzieżą, którzy dużo czasu spędzają „na ulicy”. Bardzo często pozostawione są one same sobie, niejednokrotnie wychowują się w trudnych warunkach socjalnych, wagarują, mają epizody ze spożywaniem alkoholu, braniem środków psychoaktywnych.

Dostrzegając powyższe zagrożenia, a także możliwości podejmowania działań, które mogą w szybkim czasie skutecznie przyczynić się do ograniczenia liczby wybryków chuligańskich oraz aktów wandalizmu na osiedlach, Komenda Wojewódzka Policji w Białymstoku przy współudziale Urzędu Miejskiego w Białymstoku, uczelni wyższych oraz spółdzielni mieszkaniowych - zainicjowała wdrożenie na terenie Miasta Białegostoku programu profilaktycznego pod nazwą „Wychowawca Podwórkowy”. Powyższy program

opracowany został przez Krajowy Komitet Wychowania Resocjalizującego, a następnie zmodyfikowany i dostosowany do lokalnych możliwości i uwarunkowań.

I. Realizacja programu „WYCHOWAWCA PODWÓRKOWY” w latach 2005 - 2007

PILOTAŻ

Pierwszym etapem realizacji działań był pilotaż, który został przeprowadzony na jednym z białostockich osiedli w okresie od października do połowy grudnia 2005 roku. Realizatorem było Stowarzyszenie FAROS, zajmujące się profilaktyką uzależnień. Uczestnikami byli uczniowie szkoły podstawowej oraz gimnazjum z osiedla TBS Bacieczki.

W ramach projektu podopieczni uczestniczyli w atrakcyjnych i bezpiecznych formach spędzania wolnego czasu, do których zaliczyć należy m.in. wycieczki do kina, teatru, na lodowisko oraz na basen. Ponadto na terenie osiedlowej szkoły - odbywały się zajęcia z kick-boxingu, warsztaty taneczne oraz aerobik, zaś w lokalu udostępnionym przez spółdzielnię mieszkaniową - gry planszowe i zabawy zespołowe oraz zajęcia plastyczne z zastosowaniem interesujących technik.

REALIZACJA PROGRAMU 2006-2007

W 2006 roku rozpoczęto nowy etap realizacji programu w nieco zmienionej formule, powierzającej prowadzenie działań z dziećmi i młodzieżą - studentom oraz absolwentom wyższych uczelni o profilu pedagogicznym, resocjalizacyjnym oraz wychowania fizycznego.

LIST INTENCYJNY

Mając na uwadze usystematyzowanie oraz sformalizowanie zasad współpracy – w dniu 6 lipca 2006 roku w Pałacyku Gościńnym w Białymstoku wszyscy koalicjanci, którzy wyrazili akces uczestnictwa w programie - podpisali list intencyjny. Byli to:

- Prezydent Miasta Białegostoku;
- Komendant Wojewódzki Policji w Białymstoku;

- Podlaski Kurator Oświaty;
- Rektor Uniwersytetu w Białymstoku;
- Kanclerz Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego i Turystyki w Supraślu;
- Dyrektor Nauczycielskiego Kolegium Rewalidacji, Resocjalizacji i Wychowania Fizycznego w Białymstoku;
- Prezesi białostockich spółdzielni mieszkaniowych.

Głównymi realizatorami działań programowych zostali studenci Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego i Turystyki w Supraślu oraz Nauczycielskiego Kolegium w Białymstoku Rewalidacji, Resocjalizacji i Wychowania Fizycznego – posiadający szereg uprawnień instruktorskich z różnych dziedzin sportowych. Wśród nich znaleźli się prawdziwi mistrzowie, osiągający sukcesy na arenie międzynarodowej, którzy stanowią niewątpliwie doskonały wzór do naśladowania dla swoich młodszych kolegów i koleżanek:

- mistrz świata w trójboju siłowym;
- wicemistrzyni Europy w Taekwondo;
- wicemistrzyni Europy w badmintonie;
- zdobywcy brązowych medali na mistrzostwach Polski w kickboxingu oraz judo.

REKRUTACJA I ORGANIZACJA DZIAŁAŃ

Mając na uwadze dużą odpowiedzialność, jaka ciąży na funkcji Wychowawców Podwórkowych - przed przystąpieniem do pracy z dziećmi i młodzieżą podlegali oni kilkustopniowej procedurze rekrutacyjnej, polegającej m.in. na:

- sprawdzeniach pod kątem karalności;
- opinii uczelni o studentach;
- rozmowach kwalifikacyjnych;
- szkoleniach.

Pierwotnie do realizacji programu zgłosiło się 70 studentów, spośród których wyłonionych zostało 30 Wychowawców Podwórkowych. Preferowane były osoby kreatywne i odpowiedzialne oraz wyróżniające się pewnymi predyspozycjami do pracy z dziećmi. Niewątpliwym atutem było posiadanie dodatkowych zdolności o charakterze: muzycznym, plastycznym, tanecznym, czy sportowym.

Osoby zakwalifikowane do realizacji programu wyposażone zostały w stroje identyfikujące ich z prowadzoną działalnością: koszulki oraz czapeczki z logo programu, a także

identyfikatory oraz gwizdki. Otrzymali również Dzienniki Pracy, które obowiązani byli na bieżąco wypełniać.

Z ramienia każdej uczelni studentom przydzieleni zostali opiekunowie dydaktyczni, którzy koordynowali ich pracę, dostarczali wodę oraz sprzęt sportowy potrzebny do prowadzenia zajęć, a także służyli radą i pomocą przy rozwiązywaniu doraźnych problemów.

O miejscach pracy Wychowawców Podwórkowych zostały poinformowane wszystkie jednostki Policji na terenie miasta, które uwzględniły je w dyslokacji służby patrolowej i systematycznie odwiedzały oraz niezwłocznie reagowały w sytuacjach zakłócania porządku publicznego.

FORMY PRACY

Wychowawcy Podwórkowi swoją działalność rozpoczęli w formie praktyk studenckich lub wolontariatu w oparciu o przedstawioną ofertę poszczególnych spółdzielni mieszkaniowych. Główne wsparcie finansowe zapewnił Urząd Miejski w Białymstoku oraz Urząd Marszałkowski woj. podlaskiego. Drobne, bieżące wydatki związane z prowadzeniem zajęć ponosiły spółdzielnie mieszkaniowe.

W okresie wakacyjnym działania prowadzone były na boiskach osiedlowych, a zimą – przeniesiono je do szkół oraz klubów osiedlowych. W głównej mierze były to zajęcia sportowe: piłka nożna, koszykowa, siatkowa, aerobic, zajęcia na urządzonej przez studentów (w pomieszczeniach udostępnionych przez spółdzielnię mieszkaniową) – siłowni, a także zajęcia taneczne, plastyczne i origami. Harmonogram działań obejmował także cykliczną naukę języka angielskiego oraz pomoc dzieciom w nauce.

Wychowawcy Podwórkowi przy ścisłej współpracy z poszczególnymi spółdzielniami mieszkaniowymi – organizowali szereg imprez osiedlowych – festynów i konkursów, a także osiedlowych, bądź międzyosiedlowych - rozgrywek sportowych.

W okresie wakacji 2006 Wychowawcy Podwórkowi przeprowadzili łącznie 200 godzin zajęć z dziećmi, które nie korzystały z zorganizowanych form letniego wypoczynku.

W październiku 2006 r. odbyło się uroczyste podsumowanie wakacyjnej realizacji programu, w trakcie której wyróżnieni i nagrodzeni zostali najaktywniejsi studenci.

W roku 2007 program „**WYCHOWAWCA PODWÓRKOWY**” uzyskał dofinansowanie w ramach **rządowego programu ograniczania przestępczości i aspołecznych zachowań „RAZEM BEZPIECZNIEJ”**.

Dnia 12 lipca 2007 r. w Szkole Podstawowej nr 4 w Białymstoku odbyła się uroczysta inauguracja kolejnej edycji Programu. W spotkaniu udział wzięli przedstawiciele władz Miasta Białegostoku, Komendy Wojewódzkiej Policji, Podlaskiego Urzędu Wojewódzkiego oraz studenci i dzieci będące uczestnikami projektu.

Działania programowe obejmowały:

- organizowanie czasu wolnego w godzinach popołudniowych dzieciom i młodzieży z białostockich osiedli mieszkaniowych;
- oferowanie ciekawych i bezpłatnych form spędzania tego czasu - różnorodnych zajęć rekreacyjnych, sportowych, gier zespołowych, zajęć plastycznych, wspólnych wyjść (na lodowisko, na wycieczki), nauki języka angielskiego;
- pomoc w rozwiązywaniu doraźnych trudności i problemów,
- zdobywanie nowych umiejętności oraz podnoszenie sprawności fizycznej.

1. I ETAP REALIZACJI 2007 - WAKACJE

Już z dniem 6 lipca 2007 roku 17 młodych wychowawców rozpoczęło pracę z dziećmi na terenie sześciu białostockich osiedli:

1. Osiedla Piaski,
2. Osiedle TBS,
3. Osiedla Centrum,
4. Osiedla Sienkiewicza,
5. Osiedla Dziesięciny,
6. Osiedla Zielone Wzgórza.

W trakcie wakacji zajęcia odbywały się na boiskach szkolnych (Szkoły Podstawowe nr 4, nr 11, nr 44, nr 47) oraz na boiskach i placach osiedlowych. Każdy z wychowawców pracował w wymiarze 36 godzin miesięcznie. Prowadzone przez nich zajęcia miały charakter zabaw

ruchowych z elementami gier zespołowych oraz zajęć plastycznych i językowych. Każdorazowo uczestniczyło w nich około 30 dzieci w wieku od 3 do 17 lat.

Realizacja zajęć monitorowana była przez koordynatorów ze strony uczelni, Urzędu Miejskiego w Białymstoku oraz Komendy Wojewódzkiej Policji. Łącznie zrealizowano 220 godzin zajęć z dziećmi i młodzieżą, którzy tegoroczne wakacje spędzali w miejscu swojego zamieszkania.

2. II ETAP REALIZACJI 2007 – ROK SZKOLNY

Wraz z pogorszeniem warunków pogodowych kontynuacja programu od miesiąca października 2007 r. oparła się o bazę lokalową szkół w ramach działalności Szkolnych Ośrodków Sportowych.

Zajęcia odbywały się w godzinach dogodnych dla dzieci i młodzieży, po zakończeniu zajęć dydaktycznych. Placówki szkolne były otwarte dla wszystkich zainteresowanych tą formą spędzania wolnego czasu. Dzięki temu zaistniała możliwość nie tylko pełnego korzystania z bazy sportowej szkół ale również współpracy z wykwalifikowaną kadrą nauczycielską.

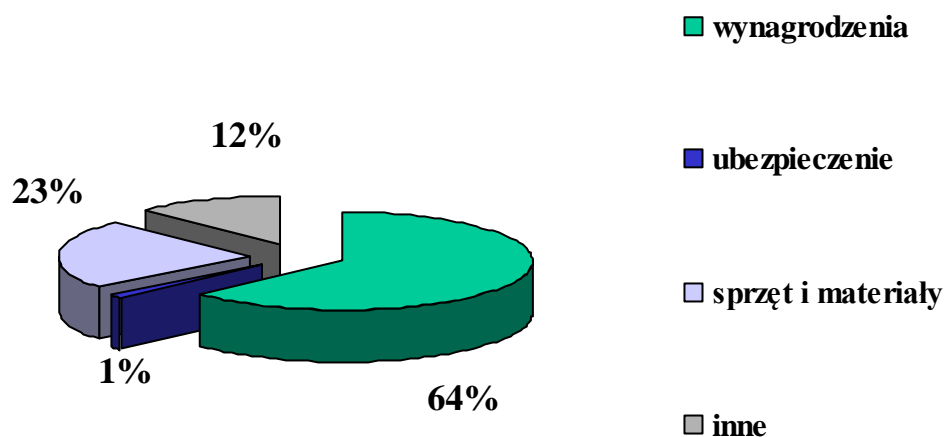
Program realizowano w poniższych białostockich placówkach:

1. Szkoła Podstawowa nr 2, ul. B.M.Cassino 25,
2. Szkoła Podstawowa nr 14, ul. Pułaskiego 25,
3. Szkoła Podstawowa nr 15, ul. Broniewskiego 1,
4. Szkoła Podstawowa nr 19, ul. Mieszka I 18,
5. Szkoła Podstawowa nr 20, ul. Leśna 30,
6. Szkoła Podstawowa nr 29, ul. Promienna 13 a,
7. Szkoła Podstawowa nr 32, ul Pietrasze 29,
8. Szkoła Podstawowa nr 34, ul.Pogodna 12,
9. Szkoła Podstawowa nr 47, ul. Palmowa 21,
10. Szkoła Podstawowa nr 49, ul. Armii Krajowej 32,
11. Publiczne Gimnazjum nr 2, ul. Sucha 2,
12. Publiczne Gimnazjum nr 6, ul.Komisji Edukacji Narodowej 1,
13. Publiczne Gimnazjum nr 16, ul.Sokólska 1,
14. Pogotowie Opiekuńcze, ul. Orla 2.

Z uwagi na rozpoczęcie roku akademickiego przez osoby prowadzące zajęcia, wymiar czasu ich pracy uległ zmniejszeniu - do 20 godzin w skali miesiąca.

Ogólny koszt realizacji Programu „Wychowawca Podwórkowy” w roku 2007 wyniósł 149,836,54 zł, w tym udział własny Miasta Białegostoku 42.532,41 zł, zaś środków otrzymanych z Ministerstwa Finansów 107.274,13 zł.

Strukturę wydatków w roku 2007 w ujęciu procentowym przedstawia wykres 1.

Wykres 1. Ujęcie procentowe wydatków w roku 2007.

Do prowadzenia zajęć zakupiono następujący sprzęt i materiały:

- sprzęt sportowy (unihokej; piłki nożne, siatkowe, koszykowe, rugby, ręczne; szarfy; pachołki; minigolf; hula-hop; zestaw do tenisa stołowego; piłki – zośki; zestawy do badmintona; obciążniki; stopery; gwizdki; skakanki; ringa) oraz gry planszowe,
- materiały do prowadzenia zajęć plastycznych (szary papier, kolorowe brystole, nożyczki, kleje, farby, kredki, flamastry, markery, plastelina, modelina, glina smoutwardzalna, kolorowe bibuły, papiery samoprzylepne, farby do malowania twarzy i tatuaży, balony, kreda chodnikowa),
- sprzęt muzyczny.

Inne wydatki związane z prowadzeniem zajęć:

- woda oraz kubeczki jednorazowe.
- wyposażenie apteczek (altacet, woda utleniona, plastry, kompresy, gaza jałowa, opaski elastyczne, fenistil),
- specjalnie oznakowana odzież (koszulki, szorty, czapeczki, bluzy polarowe, ocieplacze, smycze) oraz torby i obuwie sportowe.

Kosztorys ze względu na typ wydatków

Lp.	Rodzaj kosztów	Całość zadania		
		Wydatki całkowite	Środki z rezerw celowych z budżetu Państwa	Środki budżetowe Miasta Białystok
1.	Wynagrodzenia wychowawców podwórkowych (lipiec - wrzesień 2007 – 1 h x 30 zł, październik-grudzień 2007 - 1 h x 20 zł)	92.220	72.240	19.980
2.	Składki na ubezpieczenie społeczne	2.475,05	1772,61	702,44
3.	Składki na Fundusz Pracy	373,38	267,54	105,84
4.	Zakup materiałów, wyposażenia i usług pozostałych	53.225,11	32.993,98	20.231,13
5.	Różne opłaty i składki (w tym ubezpieczenie OC)	1.543	0	1.543
	RAZEM	149,836,54	107.274,13	42.562,41

Dzięki realizacji Programu „Wychowawca Podwórkowy” dzieci i młodzież otrzymały nie tylko możliwość aktywnego i bezpiecznego spędzenia czasu wolnego, ale przede wszystkim sposobność współdziałania w grupie, okazję do przebywania wraz z rówieśnikami w kontekście zabawy i relaksu w towarzystwie przyjaznych i dostarczających pozytywnych wzorców dorosłych.

Prowadzący zajęcia duży nacisk kładli na budowanie integracji rówieśniczej, właściwą komunikację interpersonalną oraz kształtowanie prawidłowych zachowań i umiejętności prospołecznych.

Wnioski z realizacji Programu „WYCHOWAWCA PODWÓRKOWY” w 2007 r. wskazują na następujące problemy i potrzeby dzieci i młodzieży Białostockich osiedli:

- brak na osiedlach ciekawych form spędzania czasu wolnego,
- dużą rozpiętość wiekowa uczestników zajęć,
- brak dozoru rodzicielskiego,
- potrzeba stałego poszerzania zakresu prowadzonych działań o nowe atrakcyjne formy,
- konieczność podnoszenia kwalifikacji i umiejętności osób prowadzących zajęcia,
- potrzebę budowania lokalnych systemów wsparcia.

Głównym czynnikiem mogącym doprowadzić do redukcji przestępczości wśród dzieci i młodzieży oraz do wzmacniania czynników chroniących to środowisko przed przyjmowaniem postaw aspołecznych i demoralizacji są skoordynowane działania różnych podmiotów. Tylko komplementarne i wielopłaszczyznowe działania – uczelni pedagogicznych, samorządu, policji, pracowników socjalnych, spółdzielni mieszkaniowych, a także specjalistów profilaktyki pozwoli na rozwiązanie tych problemów.

Dotychczasowe działania przyczyniają się do:

- ograniczenia aktów wandalizmu na białostockich osiedlach mieszkaniowych;
- wzrostu poczucia bezpieczeństwa mieszkańców;
- wzbogaciły nieodpłatną ofertę zajęć pozalekcyjnych dla dzieci i młodzieży;
- zintegrowały środowisko lokalne.

Dlatego też tak ważne jest kontynuowanie Programu „Wychowawca Podwórkowy” w latach przyszłych.

II. Program „WYCHOWAWCA PODWÓRKOWY” na lata 2008 - 2009

1. CELE

Cel główny: przeciwdziałanie patologiom społecznym oraz zapobieganie społecznie nieakceptowanym zachowaniom dzieci i młodzieży poprzez organizowanie im czasu wolnego oraz rozwijanie ich zainteresowań.

Cele pośrednie:

- wypracowanie optymalnego, dostosowanego do różnorodnych warunków modelu pracy profilaktyczno-wychowawczej w środowisku otwartym;
- tworzenie środowiskowej koalicji profilaktyczno – wychowawczej, spośród różnych lokalnych placówek, instytucji i organizacji, wolontariuszy, rodziców...;
- upowszechnianie różnorodnych form sportu i rekreacji wśród dzieci i młodzieży szkolnej;
- kształtowanie nawyku uczestnictwa w zajęciach sportowo – rekreacyjnych jako elementu profilaktyki prozdrowotnej i przeciwalkoholowej;
- pomoc w rozwiązywaniu doraźnych trudności i problemów dzieci, zarówno szkolnych, socjalnych, rodzinnych, jak i psychologicznych.

2. WSPÓŁORGANIZATORZY:

- Prezydent Miasta Białegostoku (koordynacja)
- Miejska Komenda Policji w Białymstoku;
- Krajowy Komitet Wychowania Resocjalizującego w Warszawie;
- Nauczycielskie Kolegium Resocjalizacji, Rewalidacji i Wychowania Fizycznego w Białymstoku;
- Wyższa Szkoła Wychowania Fizycznego i Turystyki w Supraślu;
- Uniwersytet w Białymstoku
- białostockie spółdzielnie mieszkaniowe i rady osiedlowe;
- szkoły podstawowe, gimnazjalne i ponadgimnazjalne M. Białegostoku;
- organizacje pozarządowe i wolontariat.

3. UCZESTNICZY:

Dzieci i młodzież z białostockich osiedli mieszkaniowych.

4. BEZPOŚREDNI REALIZATORZY:

1) Rolę WYCHOWAWCY PODWÓRKOWEGO mogą pełnić:

- studenci wyższych uczelni - kierunków o profilu pedagogicznym, resocjalizacyjnym, wychowania fizycznego lub innej specjalizacji, dającej możliwość rozwijania zainteresowań podopiecznych (studia dzienne i zaoczne);
- absolwenci w/w kierunków;
- osoby posiadające uprawnienia instruktorskie w różnych dziedzinach sportowych i innych,
- czynni zawodowo nauczyciele,

którzy spełniają następujące kryteria:

- osoby nie karane;
- osoby posiadające pozytywną opinię uczelni (dyrektora szkoły);
- osoby, które uzyskały akceptację komisji w rozmowach kwalifikacyjnych;
- osoby kreatywne i odpowiedzialne oraz wyróżniające się pewnymi predyspozycjami do pracy z dziećmi;
- posiadające dodatkowe zdolności o charakterze: muzycznym, plastycznym, tanecznym, sportowym, potwierdzone odpowiednimi dokumentami;
- podejmą działanie jako wychowawca podwórkowy w następujących formach: praktyka studencka, umowa – zlecenie, umowa o pracę, umowa wolontariatu.

2) Komisję do przeprowadzenia rekrutacji powołuje oraz określa tryb jej działania Prezydent Miasta Białegostoku w drodze zarządzenia.

3) Warunki umożliwiające realizację programu:

- udostępnienie przez szkoły znajdujące się w obrębie realizacji programu – boisk szkolnych oraz sal gimnastycznych (w miarę możliwości i potrzeb);
- udostępnienie przez spółdzielnie mieszkaniowe pomieszczeń znajdujących się na terenie osiedla z możliwością nieodpłatnego korzystania przez realizatorów;

- udostępnienie boisk i placów osiedlowych na działania wychowawców;
- zapewnienie materiałów do prowadzenia zajęć plastycznych oraz sportowych;
- aktywizacja lokalnych firm i przedsiębiorstw na rzecz wsparcia realizacji programu.

4) Zakres działania WYCHOWAWCY PODWÓRKOWEGO:

- organizowanie czasu wolnego dzieciom i młodzieży z białostockich osiedli mieszkaniowych w godzinach popołudniowych w ciągu tygodnia;
- oferowanie ciekawych form spędzania tego czasu - różnorodnych zajęć profilaktycznych, rekreacyjnych, sportowych czy gier zespołowych, wspólnych wyjść (do kina, teatru, na basen, na wystawy, na wycieczki), zajęć plastycznych, spotkań z ciekawymi ludźmi, itp.;
- pomoc w rozwiązywaniu doraźnych trudności i problemów dzieci, zarówno szkolnych, socjalnych, rodzinnych, jak i psychologicznych.

5) Zadania WYCHOWAWCY PODWÓRKOWEGO:

- poznanie środowiska lokalnego oraz ustalenie potrzeb i możliwości działania;
- nawiązywanie kontaktów z dziećmi, proponowanie wspólnych zajęć, rozrywki, rozwijania pomysłów, zachęcanie dzieci do podejmowania wspólnej pracy - urządzania placu zabaw, boiska, itp.;
- organizowanie zajęć zgodnie z kierunkiem działania wychowawcy podwórkowego np.: rozgrywek sportowych, zajęć plastycznych, tanecznych, konkursów....

5. PODZIAŁ KOMPETENCJI PARTNERÓW PROGRAMOWYCH ODPOWIEDZIALNYCH ZA REALIZACJĘ PROJEKTU.

➤ Prezydent Miasta Białegostoku:

- koordynacja realizacji programu oraz nadzór merytoryczny,
- partycypacja w kosztach realizacji programu oraz pozyskiwanie środków na potrzeby programu,

- pozyskiwanie partnerów i koordynacja współpracy pomiędzy poszczególnymi podmiotami realizującymi program.

➤ Miejska Komenda Policji w Białymstoku;

- bieżąca współpraca w opracowywaniu założeń programowych;
- współorganizowanie szkoleń dla realizatorów programu;
- udział w rekrutacji wychowawców;
- współuczestnictwo w promocji projektu, w realizacji programu oraz procesie ewaluacji.

➤ Uczelnie wyższe:

- upowszechnienie działań programowych wśród studentów oraz wyłonienie kandydatów do prowadzenia zajęć (w formie wolontariatu lub w ramach praktyk studenckich);
- organizacja praktyk studentów;
- udział w rekrutacji studentów;
- szkolenie studentów z zakresu realizacji programu;
- opracowanie scenariuszy zajęć oraz ich prowadzenie przez studentów;
- bieżąca współpraca w opracowywaniu założeń programowych.

➤ białostockie spółdzielnie mieszkaniowe i rady osiedlowe:

- upowszechnienie informacji o realizacji programu wśród mieszkańców;
- zintegrowanie mieszkańców spółdzielni na rzecz realizacji programu;
- udostępnienie lokalu na potrzeby realizatorów programu;
- udział w rekrutacji wychowanków;
- bieżąca monitorowanie działań w zakresie realizacji programu na terenie spółdzielni.

➤ szkoły podstawowe, gimnazjalne i ponadgimnazjalne M. Białegostoku:

- upowszechnienie informacji o realizacji programu wśród społeczności szkolnych;
- udostępnianie boisk szkolnych oraz sal gimnastycznych i innych pomieszczeń (w miarę możliwości i potrzeb) na potrzeby programu,
- uczestnictwo w tworzeniu środowiskowej koalicji profilaktyczno – wychowawczej,

- pomoc w rozwiązywaniu doraźnych trudności i problemów dzieci, zarówno szkolnych, socjalnych, rodzinnych, jak i psychologicznych;
- udział w ewaluacji programu.

6. MONITORING I EWALUACJA.

Mając na uwadze potrzebę zapewnienia skuteczności i sprawności realizacji programu jego działanie będzie wspierane poprzez monitoring, który ma na celu:

- korektę odchyień od poprawnej realizacji przyjętych celów,
- zapewnienie osiągnięcia zakładanych rezultatów programu,
- doskonalenie założeń programowych i przyjętych rozwiązań organizacyjnych.

Partnerzy programu ponoszą odpowiedzialność za poprawny przebieg realizacji programu w zakresie powierzonych zadań. Bieżące informacje z realizacji działań programowych będą sporządzane przez wychowawców - studentów i przekazywane koordynatorowi projektu. Otrzymane informacje pozwolą na ocenę skuteczności i efektywności podjętych działań latach 2008 - 2009. Uzyskane wnioski pozwolą na wypracowanie założeń programowych programu na kolejne lata.

7. OCZEKIWANE REZULTATY

- ograniczenie zachowań agresywnych i społecznie nieakceptowanych;
- zmniejszenie liczby dzieci i młodzieży eksperymentującej z alkoholem i innymi środkami uzależniającymi;
- zorganizowanie dzieciom i młodzieży alternatywnych form spędzania czasu wolnego;
- wzrost poczucia bezpieczeństwa wśród mieszkańców białostockich osiedli;
- upowszechnianie różnorodnych form sportu i rekreacji wśród dzieci i młodzieży szkolnej;
- wyrobienie zainteresowań sportem oraz możliwościami alternatywnych form spędzania czasu wolnego;
- wzrost świadomości, wiedzy i umiejętności dzieci i młodzieży w zakresie specyfiki zagrożeń oraz możliwości ich unikania;

- dostarczenie studentom i innym osobom pełniącym rolę wychowawcy podwórkowego umiejętności praktycznych i nowych doświadczeń z zakresu pracy z „dziećmi ulicy”.
- wypracowanie optymalnego, dostosowanego do różnorodnych warunków modelu pracy profilaktyczno-wychowawczej w środowisku otwartym;
- utworzenie środowiskowej koalicji profilaktyczno – wychowawczej.

8. FINANSOWANIE REALIZACJI PROGRAMU

- Realizacja programu wychowawca podwórkowy będzie finansowana z budżetu miasta Białegostoku.
- Na realizację programu mogą być pozyskiwane środki finansowe z innych źródeł, w tym z programów rządowych oraz z udziałem środków UE.

9. TERMIN I MIEJSCE REALIZACJI PROJEKTU

Realizacja projektu odbywa się na białostockich osiedlach i zaplanowana jako proces ciągły. W zależności od identyfikowanych potrzeb dzieci i młodzieży oraz pory roku i warunków atmosferycznych zajęcia odbywają się na wolnym powietrzu (boiska i place) bądź w udostępnianych przez spółdzielnie oraz szkoły pomieszczenia. Czas zajęć obejmuje godziny popołudniowe w dni robocze oraz soboty (w trakcie roku szkolnego) oraz dni powszednie w okresie wakacyjnym w dogodnym dla uczestników czasie. W okresie wakacyjnym liczba prowadzonych przez wychowawców grup powinna być większa niż w roku szkolnym.

10. HARMONOGRAM DZIAŁAŃ.

L. p.	Nazwa programu	Czas realizacji zadania w roku 2008											
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
1.	Kontynuacja pracy dotychczasowych grup prowadzonych przez wychowawców podwórkowych												
2.	Nabór kandydatów												
3.	Rozszerzanie zakresu działania na terenie miasta (tworzenie nowych grup)												
4.	Ewaluacja roczna												
		Czas realizacji zadania w roku 2009											
5.	Kontynuacja pracy dotychczasowych grup prowadzonych przez wychowawców podwórkowych												
6.	Nabór kandydatów												
7.	Rozszerzanie zakresu działania na terenie miasta (tworzenie nowych grup)												
8.	Ewaluacja programu i przygotowanie założeń na kolejne lata												